

РЕШЕНИЕ

№ 11336

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2340** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на Е. М. В., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], партер срещу заповед № 4332з-134/13.02.2024 г. на началник 02 сектор „КРОМ“, отдел „ПП“-СДВР-главен инспектор С. С., връчена му на 13.02.2024 г. , с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, по следните по следните съображения: заповедта е немотивирана, посочените като нарушения на служебната дисциплина не са осъществени, както и, че не са изобщо нарушения на служебната дисциплина. Ето защо, счита заповедта за незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена, като такава. Претендира деловодни разноски.

Ответникът по жалбата не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Със заповед № 4332з-134/13.02.2024 г. на началник 02 сектор „КРОМ“, отдел

„ПП“–СДВР-главен инспектор С. С., връчена му на 13.02.2024 г. , с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Видно от приложената по делото административна преписка, преди налагане на дисциплинарното наказание, наказващият орган е изпълнил процедурата по чл. 208 във вр. 205, ал. 2 от ЗМВР по образуване на дисциплинарното производство чрез възлагане на проверка за изясняване на фактите по нарушението – заповед № 4332з-16/08.01.2024 г. , която е връчена на жалбоподателя на 09.01.2024 г. Изпълнена е и процедурата по осигуряване право на участие и защита на наказвания служител, предвидена в чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т.т. 1-6 и чл. 207, ал. 11 във вр. ал. 8, т. 1 от ЗМВР , като му е връчена покана № 4332р-5293/17.01.2024 г. за запознаване със справката № 4332р-4840/16.01.2024 г. по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР за установяване на фактите по дисциплинарното производство и другите материали по него. С поканата е дадена и възможност за писмени обяснения по чл. 207, ал. 8, т. 6 от ЗМВР. С посочената покана е извършена и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по даване на възможност за писмени обяснения от наказвания, които са дадени със сведение № 4169/15.01.2024 г. С протокол № 4332р-7603/26.01.2024 г. по чл. 207, ал. 11 от ЗМВР е установено, че жалбоподателят не се е възползвал от правото си да даде допълнителни обяснения и възражения. Видно от цитираната обобщена справка за резултатите от проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, органите по дисциплинарното производство са снели данни от системата за видеонаблюдение на патрулните коли на ОПП-СДВР, взети са обяснения от наказвания служител, извършени са различни по вид и обем справки и е извършено комплексно изследване на фактите преди издаване на заповедта, какъвто е императивът на 35 от АПК. Безспорно между страните, като от материалите по делото не се установяван друго, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма по правилата на чл. 204, т. 4 и чл. 210 от ЗМВР. Безспорно е, че заповедта е издадена в срока по чл. 195, ал. 1 във вр. чл. 196 от ЗМВР, като 2-месечният срок тече от 16.01.2024 г. – датата на която дисциплинарно-наказващият орган е получил обобщената справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР – установяването на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл. 196, ал. 2 от ЗМВР. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена и връчена на 13.02.2024 г.

Като фактически основания за налагане на дисциплинарното наказание в заповедта е посочено, че на втори срещу трети ноември 2023 г. жалбоподателят е бил назначен на работа като старши на наряд, съвместно с мл. Инспектор Д. Г. А.- младши автоконтрольор I степен в 02 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мерприятия“ към отдел ПП-СДВР, като патрул за контрол на пътното движение по М9 на територията на 9-то РУ, със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . За времето от 03:52 ч. до 05:37 ч. на 03.11.2023 г. , камера № 2, монтирана на арматурното табло на автомобила, е закрыта със служебен принтер за издаване на електронни фишове, с което е ограничена видимостта в купето на автомобила и действията на полицейските служители. Прието е, че камерата е закрыта около 3 часа и около 1,5 часа не е извършван контрол на МПС и лица. Дисциплинарно-наказващият орган е приел, че извършеното е нарушение на заповед МЗ 8121з-450/12.04.2022 г. , Раздел II, т. 10, според която: Старшият на наряда не допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, с което да се намалява видимостта на камерата, монтирана на таблото на автомобила.

От изложените факти страните спорят само по това дали жалбоподателят е допуснал слагането на принтера върху арматурното табло на колата, така че да закрие камера № 2. Цитираните проверки на системата за видеонаблюдение на автомобилите на отдел ПП-СДВР са категорични, че има такова смушаване на камерата. Съдът приема тези технически данни, като неопровергани по делото от други насрещни доказателства, именно поради техническия им характер. В откритото съдебно заседание от 22.05.2024 г. се разпита свидетелят Д. А. – другият служител от наряда на процесното дежурство, който дава показания, че няма как да се разбере от служителите в колата дали камерите работят, тъй като имало трудно-забележим датчик, индикиращ работата на камерите, че самите полицаи в колата нямали интерес да смушават камерите, доколкото те осигурявали безопасността им. Съдът приема, че тези показания от една страна са неотнормими, доколкото фактите по заповедта са не за неработеща технически камера, а за закриването ѝ с предмет. От друга страна самият А. посочва, че имали практика да поставят принтера на арматурното табло, но това не смушавало камерата. Очевидно е от данните от камерата, че в конкретния случай тя е смутена от поставения върху арматурното табло на колата принтер, който по принцип нарядът е имал навик да поставя там. Следователно, следва да се приеме за установено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по цитираната заповед МЗ 8121з-450/12.04.2022 г. , Раздел II, т. 10, според която: Старшият на наряда не допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, с което да се намалява видимостта на камерата, монтирана на таблото на автомобила. При тези факти, отразени в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, която съдът приема за достатъчно мотивирана във връзка с императива на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, наказващият орган правилно е приел, че жалбоподателя не е изпълнил служебните си задължения по горесцитираната заповед. Ето защо, правилно е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ по смисъла на чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. За да наложи процесното дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца“ – минимумът по чл. 200, ал. 2 от ЗМВР, наказващият орган конкретно е изложил съображения от кадровото досие на жалбоподателя, където преобладават поощренията. В този смисъл, административният орган правилно е приложил и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР относно определяне на съразмерно наказание.

Предвид изложеното до тук, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалба на Е. М. В., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], партер срещу заповед № 4332з-134/13.02.2024 г.

Решението не подлежи на обжалване.